

[Paul Holt.]

Ønsker. Den nuværende danske Sydslesvig-Politik, væsentlig dikteret af Det radikale Venstre, repræsenteret ved det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, vil tvinge Danmark ind i den Situation, der forelaa mellem Treaarskrigen og 1864. I Aarene mellem Treaarskrigen og 1864 havde vi faaet nogle Overenskomster i Stand mellem de tyske Magter og Danmark, og støttet paa disse Overenskomster var det muligt for Tyskerne at blande sig i vore Anliggender. Hvis vi gaar ind paa en Sydslesvig-Politik som den her skitserede, saaledes at vi skal optage direkte Forhandlinger med de tyske Statsmyndigheder, føres vi netop ind i den Situation, vi ikke vil ind i, nemlig at Tyskerne faar en traktatlig Mulighed for at blande sig i Danmarks Forhold. I 1918 blev dette forsøgt opnaaet, dengang Professor Aage Friis opholdt sig i Berlin for at søge Kontakt med det for Øje at tilvejebringe en dansk-tysk Overenskomst vedrørende Nordslesvig. Denne Politik blev væltet, fordi vi i Stedet for valgte den Fremgangsmaade — eller rettere sagt, den Fremgangsmaade var den eneste mulige —, at hele dette Spørgsmaal blev ordnet i Versailles-Traktaten, og derved blev vi fritaget for en direkte dansk-tysk Overenskomst, som vilde have aabnet disse yderst farlige Muligheder for en tysk Indblanding i danske Forhold. Man kan sige sig selv, hvilket udmærket Instrument en saadan dansk-tysk Overenskomst vilde have været i en Hitlersk Imperialismes Hænder, og det er en saadan Situation, det truer med, at vi kan komme ind i, hvis den nuværende Sydslesvig-Politik skal føres videre. Man kan faa bange Anelser om, at der ligger noget i denne Politik, som ogsaa maa føre til den Konsekvens, at den danske Bevægelse i Sydslesvig maa likvideres, fordi vi ikke tør støtte den med de eneste Midler, der er effektive.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har givet Udtryk for, at en national Gruppe i en fremmed Stat har som sin væsentlige Opgave at være et Bolværk, være en Forpost — f. Eks. de Danske i Nordslesvig før 1920 —, og at man ikke skal lægge alt for megen Vægt paa Genforeningshaabet som en Kraft i en saadan Folkestammes Liv. Jeg kan ikke sige andet end, at det forekommer mig at være noget i Retning af en

perverteret Heroisme. Det forekommer mig at være uanstændigt at tildele andre saadanne Opgaver, naar man selv lever i Tryghed. Genforeningshaabet var i sin Tid en Kilde til stadig Fornylse i den danske Kamp i det gamle Nordslesvig, og dette Haab skal vi ogsaa give den kæmpende Danskhed i Sydslesvig.

Vedrørende det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen skal vi fra vor Side bemærke, at dens Formulering undrer os i Betragtning af, at det høje Ting aldrig nogen Sinde har taget Stilling til Englandsnoten. Vor Gruppe er ogsaa Medlem af dette høje Ting, og vi har ikke haft Lejlighed til at tage Stilling til Noten, før den blev afsendt. Alene af denne formelle Grund maa vi stemme imod Forslaget, men vi ønsker naturligvis heller ikke paa nogen som helst Maade at støtte den Politik, det ærede Medlem gennem dette Forslag giver Udtryk for.

Det ærede Medlem kom med en lille historisk Beretning om General Joffre, idet det ærede Medlem spandt videre paa den Anekdote, den højtærede Statsminister havde fortalt. Maa jeg lige bemærke dertil, at det er jo ganske rigtigt, at General Joffre fik sin Afsked og blev efterfulgt af en ny General, som var yngre, og som havde gjort en meget hurtig Karriere, og hvis Angrebsmod man havde særlig Tillid til. Han fik Overkommandoen, og saa satte han et storstilet Angreb i Gang, som kostede Tusinder og atter Tusinder af hans Landsmænd Livet — og saa blev han afskediget.

Vi kan fra vor Side kun give Tilslutning til en Sydslesvig-Politik, der indeholder det klare territoriale Krav, som er den eneste Mulighed for, at baade vore og de i Flertallets Note formulerede Ønsker og Krav kan gennemføres. Det er altsaa vor Opfattelse, at de i denne Note fremførte Krav og Henstillinger kan ingen Betydning faa, hvis der ikke dertil stilles et Krav af territorial Natur.

Tiden er inde til, at det danske Folks Stilling bliver klargjort, og vi vil derfor hilse det velkommen, hvis den højtærede Statsminister og Regeringen fører Sydslesvigsagen frem til det danske Vælgerfolks Afgørelse. Hvis den nuværende Politik forsættes, vil Regeringen paatage sig et klart Ansvar for en af det radikale Parti ført